

Z českých vlastí

Náhrobek dra. Eduarda Gregra. Nárys k němu již existuje a to od dávných let. Objevil jej v těchto dnech pan dr. J. Scheiner při pořádání pozůstalosti zesnulého tribuna českého lidu. Ve spoustě papírů a vysocecenné korespondence, obsahující dopisy až i z ruky Karla Havlíčka Borovského, nalezen půlarch, na němž rukou dra. Ed. Gregra nakreslen nártnek jednoduchého náhrobku: kamenná plotna kryjící hrob a v hlavách čnicí balvan s nápisem.

Dr. Eduard Gregr
narozen 4. března 1827
zemel — — — —
žil a zemřel ve službě
národa.

K tomu připsal dr. Gregr: "Přál bych si mítí náhrobek z žulového balvanu s nápisem tuto udaným." Vlastnoručně napsané přání zesnulého národního velikána, který takto rádkou zaznamenal nejtrefnější a nejpřesnější svůj životopis, bude jistě respektováno tak jako jeho vůle, aby byl pohřben na Hradišti nad Sázavou.

Zacestoval si. — Dne 23. března přišel do České průmyslové banky v Praze sluha a odevzdal dopis, v němž firma Kohn a Adler ve Vrbovicích žádala, aby z jejího vkladu byl doručiteli vyplacen byl obnos 4000 korun. V bance sice chtěli se zeptati firmy, jestli příkaz jest správný, ale spojení telefonické bylo přerušeno. Když pak se prohlídkou podpisů shledalo, že podpisy jsou totožné, dostal doručitel žádaný obnos. Teprve třetího dne se zjistilo, že doručitel byl podvodníkem. Z té okolnosti, že příkaz byl napsán na papíře firmy Kohn a Adler, se soudilo, že podvod provedl ten, kdo se zařizováním v závodě dobře obeznáměn byl. Podezření uvaleno na sluhu Jana Schustera, 32letého, ve Vrbovicích bydlícího, který ze služeb firmy byl propuštěn. Pátrání po podvodníkovi bylo zavedeno, ale nemělo výsledku. Dnes však již nalézá se Schuster ve vazbě. Přiznal se, že jakmile dostal peníze, odejel do Vídně, odtud do Nizy, pak do Monte Carla a přes Mnichov do Plzně, kde si pochutnal na prazdroji. Aby poznal také říši sousední, odejel přes Prahu do Drážďan a po krátkém pobytu vrátil se přes Podmokly do Prahy. Ve vlaku seděl s ním zdanlivě venkovský strýc, jemuž šibal důvěrně se svěřoval, co v Praze provedl, a liboval si, jak se za peníze ve světě dobře žije. Schuster sice pravil, že v Praze dobrovolně dostaví se na policii, ale tomu ten domnělý venkovský strýc nevěřil — byl to pražský c. k. policejní strážník Ant. Rádl. Ten podvodníka už nepustil a v Praze na nádraží ho hlídce odevzdal. U zatčeního nalezena hotovost 871 kor. 78 hal. a 34 marky. Škoda bude hrazena asi z polovice bankou a z polovice firmou. Po výslechu v bezpečnostním oddělení byl Schuster dopraven k trestnímu soudu.

Oslava památky Jana Amosa Komenského v Naardenu. — Český spolek Komenského v Amsterdamu pořádá každého roku v den narození svého slavného krajana J. A. Komenského slavnost, která je obyčejně dostaveníčkem uvědomělých Čechů z měst hollandských. Také letos v den 31. března vypravilo se 20 členů jmenovaného spolku do Naardenu, kde ardečně uvítání byli úřadujícími starostovými náměstky panem J. Maxem, členy městské rady Biko-

nem, Nienkerkem a Arntzem, kteří doprovodili české hosty k mohyle Komenského. Zde promluvil krátce předseda spolku A. Šimek o působení Jana Amosa, učitele národů, a děkova městu, že v úctě chová a ošetřuje jeho mohylu. Po zapění české hymny "Kde domov můj" a "Hej Slované!" ujal se slova pan J. Maas a výmluvně dokazoval, že Komenský náleží všem kulturním národům, jako velikán, jehož paedagogické zásady staly se směrodatnými v osvětovém vývoji celého vzdělaného světa. Jsme šťastni, že v našem městě, v naší zemi odpočívá muž, váš krajan, jehož veliký duch nezemřel, nýbrž stále žije mezi námi. — Po ukončení oslavy odebrali se všichni účastníci na radnici do musea Komenského, s něhož vlála slovancká trikolora, i byli tu Čechové vybidnuti, aby ještě jednou zapěli svou hymnu, což se také stalo. Připomenouti sluší, že hlavní zásluhu o uctívání památky Komenského v Naardenu má všeobecně vážený učitel měšť. školy pan Arntz, který právě chystá do tisku svůj spis o významu J. A. Komenského.

Národní Obzor, zajímavý časopis páně Kočího, pobláznil Prahu. Uveřejňuje jakýsi druh detektivního románu, v jehož kapitolách naznačeno je, kde lze nalézt plíšek s poukážkou na 100 až 500 korun. První šťastný náleze, jenž plíšek našel na Františkově nábřeží v starém akátě, dostal 100 korun. Dle posledního pokračování románu lze tušit, že takový šťastný plíšek je ukryt v Mariánském sloupu na Staroměstském náměstí. — Před nedávnem byla vesela podívaná na tom místě. Davy lidí tlačily se kolem Mariánského sloupu, kluci přelézali zábradlí, šťarali ve štrbinách kamenného podkladu, dobývali se do pískových kvádrů a posléze někteří vyšplhali se mezi sochy světců, kteří tvoří spodní skupinu pomníku. Kolem 11. hodině dostoupila tlačence takové prudkosti, že musili zakročiti strážníci, ovšem jen pro okamžik, neboť lidé nedali se zahnat a obléhali Mariánský sloup až do pozdního večera. Marré je rozháněl i kterýsi kněz z okolní fary. Hledají kovový plíšek Národního Obzoru.

Dvě písemné žádosti vhozeny do kočáru panovníkova. — Dne 17. dubna staly se dva případy, že panovníkovi byly vhozeny do kočáru písemné žádosti a sice na Bělské třídě v Holešovicích a v kaštanovém stromořadí u Prašného mostu. Obě žádosti, jež byly vhozeny, nepadly do kočáru, ale přes to panovník, spozorovav to, kázal dvornímu dočím zastaviti a nařídil osobnímu myslivci, aby listiny zdvihl a v kabinetní kanceláři odevzdal. Obě žadatelky byly stráží zadrženy a k výslechu na komisařství předvedeny. Poněvadž by tyto případy snadno mohly míti v zápětí hojnost následovníků, dlužno upozorniti, že žadatelé vydávají se v nebezpečí častého předvolání na policii, což jest úplně zbytečné. Kdokoliv chce podati panovníkovi žádost, necht tak učini v kabinetní kanceláři v královském hradě na Hradčanech. — V Bělské třídě v Holešovicích dne 17. dubna o 2. hod. odpolední, když panovník jel od slavnosti položení závěrečného kamene u nového mostu do Holešovic, prorazila špalir obecenstva asi 12letá Josefa Berendova, dcera obuvníka z č. 850 — VII a chtěla vhořiti panovníkovi dopis do kočáru. Mezitím, co několik policistů přikvapilo a děvče zadrželo, kázal panovník zastaviti, a myslivce dopis zvedl a potom pokračoval v jízdě. Na komisařství, kam

dívka byla odvedena, vyprávěla, že na jmění otce byl prohlášen konkurs, matka je těžce nemocna a doma že mají bídu. Proto napsala žádost panovníkovi, aby jim pomohl. Dívka byla potom propuštěna domů. Výjev tento mezi četnými diváky způsobil nemalou pozornost. — Podobný případ se stal v kaštanovém stromořadí u Prašného mostu. Zde vhořila žena panovníkovi do kočáru dopis a opakovalo se to, co výše vyloženo: dopis spadl na zemi, panovník kázal zastaviti, tělesný myslivce dopis zdvihl a žena byla policií odvedena na komisařství. Byla to Bedřiška Klabanová roz. Kulháňkova, 28 roků stará a na Kladně bydlící. Napsala císaři a králi žádost, aby jí dopomohl k dědiectví, o které se marně soudila. Před nedávnem v rubrice ze soudní síně sděleno bylo, že Klabanová podala u zemského soudu v Praze žalobu na panovníka, jakožto dědice jistého rodu, jehož poslední potomek zemřel a své celé jmění panovníkovi odkázal. Zemský soud,

vyžádav si veškeré spisy pozůstalostní, žalobu vůbec odmítl. Zdá se, že je Klabanová zatížena utkvělou myšlenkou, že jí náleží dědiectví, na ně po právu nemá nároku. Také Klabanová byla po výslechu propuštěna.

Bebevrážda snoubenců v Itálii. — Z Hodonína na Moravě se píše: Pan Gustav Pfeifer, praktikant tabákové továrny v Hodoníně, roz. z Lanškrouna, byl zasnouben se slečnou Florou Hunovou, roz. Mařarkou, která jako sirotek bydlela u své sestry a švakra T. L., úředníka v Hodoníně. Neblahé poměry a různé vlivy zavpily, že se měli rozejíti a se sňatkem mělo se jíti, raději však volili dobrovolnou smrt v daleké cizině, odjeli zdánlivě na velikonoční svátky, sjeli se v Pešti odkud odjeli do Říma, kde po vyzpovídání společně v Tibeře se utopili. Tragická smrt těchto dvou mladých a sympatických lidí budí v celém Hodoníně upřímný a všeobecný zájem. — Z jiného pramene se však sděluje, že Gustav Pfeifer chtěl se oženiti hned po

svém jmenování adjunktem, o němž věděl, že není již dalekým. Před dvěma měsíci však onemocněl a lékař prohlásil, že stížen je úbytými míchy a vídeňský odborný lékař, k němuž se o radu obrátil, mu diagnosu tuto potvrdil. Když Pfeifer zvěděl, že nemoc tato je nezhojitelná, umínil si, že se svou milenkou zakončí svůj život v cizině, k čemuž tato svolila, načež oba odjeli do Říma. Druhého dne po jejich sebevraždě došel do Hodonína dekret, kterým byl Pfeifer jmenován adjunktem.

J. V. KAŠPAR

.....vlastní.....
Metzovu síň a restaurant
1245-57 již. 13. ul., Omaha.
TEL. DOUGLAS 7417.

Výborná česká kuchyně a čisté postele, výborný Metzův ležák, dobré české doutníky a první třídy líhoviny domácí i importované. Objednávky z venkova vyřizují se přesně a rychle.

NEJLEPŠÍ LÉKAR Pro Nemocné Lidi.

Téměř každý najde tu uzdravení. Nikdo nemá zoufat, neboť i pro něho je pomoc.

V AMERICE, v tomto kraji pokroku, nikdo nemusí zoufat, přijde-li na něho choroba, poněvadž jestvuje tu jeden známý léčebný ústav pod jménem:

THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE,

140 West 34th St., New York, N. Y.

KDE KAŽDÉMU POSKYTUJE SE NEJLEPŠÍ LÉKAŘSKÁ POMOC.

Zde nejen boháči, ale i chudí lidé mohou být léčeni velice učeným a zkušeným profesorem, když obyčejní lékaři nemohou jim pomoci.

Všude žijí lidé, kteří byli v tomto ústavu vyléčeni. Tisícům a tisícům bylo navráceno zdraví i těm, kdož již zoufali, poněvadž jinde byli marně léčeni. Způsob léčeni v tomto ústavu je obdivuhodný. Vy jen popíšete svoji chorobu a vysokoučený profesor, prozkoumajv příznaky dle popisu, předpíše a dá vám připravit zvláštní léky, které neminou se cíle.

Za léčivost jejich se ručí.

Kdo trpí tuze na nějakou chorobu, necht' nevyhazuje peníze jiným lékařům, nýbrž ať obrátí se na dole uvedenou adresu a obdrží poradu zdarma. Pamatuje však, že toto jest jediný skutečný ústav, kde vlastním svým způsobem uzdravují nemocné.

Pro nedostatek místa můžeme uveřejnit pouze několik dosvědčení z tisíců dopisů, které docházejí do ústavu prof. Collinse.

Slyšte, co náš národ mluví o tomto doktorovi:

Měl bolesti v křížní kosti.

Měl jsem kruté bolesti v křížní kosti skoro celý jeden rok a ani nemocniční lékaři nedovedli mně pomoci, až jsem se obrátil na dra. Collinse léčebný ústav, odkud přišly mi léky, po jejichž užití zůstal jsem zdravým.

Mike Novák,
1253. Mohlen Av. Pueblo, Colo.

Uzdravena z matičné choroby.

Stonala jsem delší čas matičnou nemocí, avšak použila jsem léků Dr. Collinse a jsem dnes zdravou a vyléčenou ženou.

Mrs. Agnes Gačnik,
R. F. D. 3. Johnstons, Pa.

Uzdravený z choroby krve.

Následkem znečištění krve trpěl jsem silným svrběním po celém těle a poněvadž jsem zkoušel všeliké léky,

myslel jsem, že není lékaře který by mne vyléčil. Ale myslil jsem se, neboť léky z ústavu prof. Collinse sejmuly se mne nemoc tu, jakoby kámen do vody hodil.

Stany Vodila,
B-65, West Charleston, W. Va.

Trpěla zastaralou komplikovanou nemocí.

Za posledních několik roků postihlo mne mnoho chorob, jmenovitě měla jsem velké bolesti v jatrách a v podbřiší; též trpěla jsem silnou záduchou. Nevím jak dlouho bych byla setrvala v tom krušném postavení, avšak dopjala jsem prof. Collinsovi, upotřebila jeho rady a léků a teď prohlašuji, že jsem úplně zdravá a svých povinností schopná ženská. Zde jest moje podobizna.

Mrs. J. J. Wacha,
R. F. D. 3. Lidgerwood, N. Dak.

Vyléčený z revmatizmu.

Byl jsem stížen revmatismem ve všech kostech a nejvíce v nohách a upotřebil jsem mnoho rozličných patentních léků, ale bez výsledku. Konečně obrátil jsem se na prof. Collinse léčebný ústav a pomocí jeho vědy a léků uzdravil jsem se trvale.

Frank Dědič
Crete, Neb.

Z mnohých písemných poděkování je zjevno, že nejvíce nemocných lidí vyléčí **THE COLLINS N. Y. M. I.** On je jediný, jenž ručí za úplné vyléčení takých pacientů, jež přijme do léčeni, ať již trpí na akutní, chronické anebo zastaralé nemoci.

TAJNÉ POHLAVNÍ CHOROBY MUŽSKÉ I ŽENSKÉ jakož i otravu krve každého druhu zaručuje vyléčit s mlčenlivostí. Počáteční souchotiny vyléčí v krátkém čase. Tedy! Proč stůněte a trpíte?

Popište důkladně všechny vaše bolesti a utrpení, udejte své štáti, jak dlouho jste nemocni a dopis adresejte na:

THE COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE,
140 West 34th Street, New York, N. Y.